

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Grażyna
Nazwisko: Zajączkowska
Nazwisko rodowe: Downarowicz
Miejsce urodzenia: Warszawa
Data urodzenia: 24-11-1950
Imię ojca: Jerzy
Imię matki: Danuta
Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Grażyna Zajączkowska, mieszkanka Warszawy, została objęta zabezpieczeniem operacyjnym zarejestrowanym 9.06.1979 pod nr. 26135 przez zajmujący się kontrwywiadem Wydz. II KSMO. Powód zabezpieczenia jest nieznan. W momencie rejestracji Grażyna Zajączkowska pracowała w Przedsiębiorstwie Państwowym „Metalexport” w Warszawie. Materiałów sprawy brak. Z zabezpieczenie zrezygnowano 22.01.1990.	Materiałów brak. Wpis na podstawie dziennika rejestracyjnego.	
Akta osobowe Grażyny Zajączkowskiej jako pracownika Regionu Mazowsze NSZZ „Solidarność” przejęte przez SB po wprowadzeniu stanu wojennego. Grażyna Zajączkowska od 7.01.1981 pracowała w sekretariacie Biura Zarządu Regionu. Materiały złożone 25.01.1984 w archiwum Biura „C” MSW pod nr. 52195/II, zostały zmicrofilmowane 18.03.1985 pod nr. 9620/2. Akta zniszczone w 1989 roku (protokół brakowania nr 108), zachowany mikrofilm. Kopia części tychże akt osobowych jest zachowana w 13 tomie Sprawy Obiektowej krypt. „Mazowsze” (nr rejestracyjny 30727), w ramach której Wydz. IIIA/V KSMO kontrolował w latach 1980-1983 działalność Regionu Mazowsze NSZZ „Solidarność”.	mikrofilm IPN BU 01222/2067 (9620/2), IPN BU 0999/171 (235/III OB) t. 13, k. 206-212.	

Grażyna Zajączkowska, pracownik sekretariatu Biura Zarządu Regionu Mazowsze NSZZ „Solidarność”, została internowana 13.12.1981 na wniosek Wydz. V KSMO. Wniosek o internowanie z 11.12.1981 uzasadniony tym, że pracując w NSZZ „Solidarność” „nawiązała kontakty z działaczami grup antysocjalistycznych i deklaruje dla nich swoje poparcie. Dalsze pozostawanie jej na wolności stwarza groźbę podjęcia działań wymierzonych przeciwko państwu i panującemu w nim porządkowi prawnemu”. Grażyna Zajączkowska została zatrzymana 13.12.1981 o godz. 5.45 w rejonie siedziby Regionu Mazowsze. Osadzona w Areszcie Śledczym Warszawa-Grochów, a 15.01.1982 przewieziona do Gołdapi. W aktach odnotowano, że podczas rozmowy „profilaktyczno-ostrzegawczej” oświadczyła, „że nie prowadziła i nie będzie prowadzić żadnej działalności politycznej, jednak deklaracji o lojalności obywatelskiej nie chciała podpisać”. Wniosek o zwolnienie z internowania z 5.03.1982 zrealizowano 15.03.1982, kiedy została uwolniona z Ośrodka Odosobnienia w Gołdapi. Wedle pisma naczelnika Wydz. V KSMO z 30.12.1982 zachowanego w aktach paszportowych (IPN BU 797/85657) w czasie pobytu w ośrodku odosobnienia Grażyna Zajączkowska „prezentowała postawę wybitnie negatywną do obecnej sytuacji społeczno-politycznej w kraju. Kilkakrotnie próbowano z w/w [wyżej wymienioną] przeprowadzić rozmowy, jednak bez rezultatu, gdyż wymieniona nie zgłaszała się na wezwania lub na wstępie arogancko oświadczała, że nie będzie odpowiadać na żadne pytania”.

IPN BU 0787/119 (3560/III), mikrofilm IPN BU 01326/1359 (3560/3).

W kartotece odnotowane błędne daty internowania: 16. lub 17.12.1981 i zwolnienia z niego: 8. lub 9.03.1982.

Akta internowania Grażyny Zajączkowskiej z okresu osadzenia w Ośrodku Odosobnienia w Gołdapi, gdzie została przewieziona z Warszawy 15.01.1982. W aktach zachowane jej podanie z 6.02.1982 do komendanta Ośrodka Odosobnienia z prośbą o przedłużenie do 2 godzin widzeń z mężem i rodzicami „ze względu na dużą ilość spraw związanych z wychowaniem mojego synka (3,5 lat)”. Na podaniu adnotacja z nieczytelnym podpisem: „Proponuję przedłużyć do 1,5 godziny”. W aktach odnotowano, że w trakcie internowania w Gołdapi wysłała 6 listów, otrzymała 2 i udzielono 5 widzeń rodzinie. Zwolniona 15.03.1982.

IPN Bi 48/32.

Grażyna Zajączkowska występuje w kilku wykazach internowanych w okresie stanu wojennego. Na liście 813 osób internowanych z województwa warszawskiego (wg stanu na 10.03.1982) wymieniona na pozycji 435. Na liście osadzonych w „Ośrodku Internowania dla Kobiet w Gołdapi” jest odnotowana wśród 65 kobiet przewiezionych 15.01.1982 z Aresztu Śledczego Warszawa-Olszynka Grochowska. W „Wykazie alfabetycznym osób internowanych w okresie stanu wojennego” figuruje pod nr. 9453 (tu błędny okres internowania: od 17.12.1981 do 8.03.1982).

IPN BU 01152/36, k. 108, IPN Po 561/1, IPN BU 1460/1.

Grażyna Zajączkowska występuje w aktach śledztwa nr Pg Śl.II.191/82 prowadzonego od 12.05.1982 przez Wojskową Prokuraturę Garnizonową w Warszawie w sprawie kolportowania w Warszawie od 19.01.1982 „nielegalnych wydawnictw zawierających fałszywe wiadomości mogące wywołać niepokój publiczny”. W notatce służbowej funkcjonariusza KSMO z 25.05.1982 wymieniona w gronie 21 osób, u których „mogą się znajdować nielegalne wydawnictwa”. Tego samego dnia prokurator zlecił Wydz. Śledczemu KSMO przeprowadzenie przeszukania w jej mieszkaniu, co nastąpiło 26.05.1982 o godzinie 6.15. Podczas rewizji zarekwirowano 2 egzemplarze podziemnych czasopism: „Tygodnika Mazowsze” i tygodnika „KOS-Solidarność”. Śledztwo umorzone 11.11.1982 z powodu niewykrycia sprawców.

IPN BU 960/456 (Pg.Śl. II 191/82), k. 18, 105-110, 226, 252-256.

Grażyna Zajączkowska została zatrzymana 17.06.1983 w rejonie ulic Solec i Czerwonego Krzyża w Warszawie przez funkcjonariuszy KDMO Warszawa-Śródmieście. Miała brać udział w nielegalnej manifestacji i nie opuściła zgromadzenia „pomimo wezwań MO”. Wedle zapisu w kartotece i komputerowej bazy danych SB (ZSKO 88 i 90) została ukarana przez Kolegium ds. Wykroczeń Warszawa-Śródmieście grzywną w wysokości 20000 zł (z możliwą zamianą na 40 dni aresztu) i podanie wyroku do publicznej wiadomości w miejscu zamieszkania.

Wpis na podstawie kartoteki i wydruku z komputerowej bazy danych SB (ZSKO 88, 90).

W aktach paszportowych Grażyny Zajączkowskiej odnotowano, że w 1981 roku nie dostała początkowo paszportu na wyjazd do RFN, co uzasadniono przedłużaniem pobytu za granicą przez jej męża. Jej podanie z 29.10.1982 o wyjazd z rodziną na stałe do Stanów Zjednoczonych Ameryki zostało odrzucone na wniosek Wydz. V KSMO. Odmowę uzasadniono faktem pracy w sekretariacie Biura Zarządu Regionu Mazowsze NSZZ „Solidarność”, a następnie internowaniem, podczas którego „prezentowała postawę wybitnie negatywną”. SB podejrzewała, że po wyjeździe Grażyna Zajączkowska nawiąże kontakty „z ośrodkami dywersyjnymi za Zachodzie oraz podejmie wrogą antypolską działalność”. Ostatecznie uzyskała zgodę na wyjazd emigracyjny i wyjechała z PRL 8.07.1983.

IPN BU 797/85657 (EAGZ 85657).